

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (hatodik tanács)

2010. december 2.*

A C-334/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Meiningen (Németország) a Bírósághoz 2009. augusztus 24-én érkezett, 2009. augusztus 12-i határozatával terjesztett elő az előtte

Frank Scheffler

és

a **Landkreis Wartburgkreis**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, A. Rosas (előadó) és P. Lindh bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

mivel eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján a Bíróság indokolt végzéssel kíván határozni,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2006. november 20-i 2006/103/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 344. o.) módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv (HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o., a továbbiakban: 91/439 irányelv) 1. cikke (2) bekezdésének és 8. cikke (2) és (4) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a német állampolgár F. Scheffler egy Lengyelországban kiállított, B kategóriára vonatkozó vezetői engedély jogosultja és a Landkreis Wartburgkreis (Wartburgkreis körzet, a továbbiakban: Landkreis) között amiatt folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy ez utóbbi megtagadta F. Scheffler részére vezetői engedélyének a Németországi Szövetségi Köztársaság területén történő használatát.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

- 3 Az 1996. július 1-jétől a közösségi gépjármű-vezetői engedély bevezetéséről szóló, 1980. december 4-i 80/1263/EGK első tanácsi irányelv (HL L 375., 1. o.) helyébe lépett 91/439/EGK irányelv első preambulumbekzdése szerint:

„[...] a közös közlekedéspolitiká értelmében, a közúti forgalombiztonság javításának és a közlekedés megkönnyítésének elősegítéseként, valamint azon személyek mozgásának megkönnyítésére, akik a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban tették le a járművezetői vizsgát, kívánatos a közösségi minta szerinti nemzeti vezetői engedély kölcsönös elismerése a tagállamok részéről az engedélyek cseréjének bárminemű kötelezettsége nélkül”.

- 4 Ezen irányelv negyedik preambulumbekzdése kimondja, hogy:

„[...] a közúti közlekedésbiztonság érdekében a vezetői engedély kiállítására vonatkozó minimumkövetelményeket rögzíteni kell”.

- 5 A 91/439 irányelv utolsó preambulumbekzdése értelmében:

„[...] a közúti közlekedésbiztonsággal és forgalommal kapcsolatos okokból a tagállamoknak képesnek kell lenniük alkalmazni a vezetői engedélyek visszavonására, valamint ideiglenes és végleges bevonására vonatkozó nemzeti rendelkezéseiket minden olyan engedély jogosultjára, aki szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik azok területén”.

- 6 Az említett irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban nemzeti vezetői engedélyt vezetnek be, az I. vagy Ia. mellékletben leírt közösségi mintának megfelelően. [...]

(2) A tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik.

(3) Ha egy érvényes nemzeti vezetői engedély jogosultja szokásos tartózkodási helyre tesz szert az engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamban, akkor a fogadó tagállam az engedélyek érvényességi idejéről, az orvosi vizsgálatokról és az adózási rendelkezésekről szóló saját nemzeti szabályait alkalmazhatja az engedély jogosultjára, és rávezetheti az engedélyre az igazgatási szempontból nélkülözhetetlen információkat.”

7 Ezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Vezetői engedélyt ezenkívül csak azoknak a kérelmezőknek adhatnak ki:

- a) akik jártassági és magatartási, valamint elméleti vizsgát tettek, valamint megfeleltek az egészségügyi követelményeknek a II. és III. melléklet rendelkezéseivel összhangban;
- b) akiknek szokásos tartózkodási helye annak a tagállamnak a területén található, amelyik a vezetői engedélyt kiadja, vagy aki bizonyítani tudja, hogy tanulmányi céllal ott töltött legalább hat hónapot.”

8 A 91/439 irányelv 7. cikkének (5) bekezdése szerint:

„Senki nem rendelkezhet több mint egy tagállam által kiállított vezetői engedéllyel.”

9 Ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdése és (4) bekezdésének első albekezdése előírja:

„(2) A büntetőjogi és a rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelvre is figyelemmel a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit alkalmazhatja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára, és szükség esetén e célból lecserélheti az engedélyt.

[...]

(4) Egy tagállam megtagadhatja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akivel szemben az előbbi állam területén a (2) bekezdésben említett egyik intézkedést alkalmazták.”

- 10 Az említett irányelv 9. cikkének első bekezdése értelmében „szokásos tartózkodási hely” alatt azt a helyet kell érteni, „ahol az adott személy általában él, vagyis ahol egy naptári évben legalább 185 napot tölt, személyes és foglalkozásával összefüggő kööttségei miatt, vagy foglalkozási kööttségekkel nem rendelkező személy esetén, olyan személyes kööttségei miatt, amelyek szoros kapcsolatra utalnak az adott személy és azon hely között, ahol él”.
- 11 A 91/439 irányelv 12. cikkének (3) bekezdése előírja:

„A tagállamok segítik egymást ennek az irányelvnek a végrehajtásában, és szükség esetén információcserét folytatnak az általuk nyilvántartott engedélyekről.”

A nemzeti szabályozás

- 12 A releváns nemzeti szabályozás körébe a 2006. június 14-i rendelettel (BGBl. 2006. I, 1329. o.) módosított, a személyek közúti közlekedésben való részvételének engedélyezéséről szóló, 1998. augusztus 18-i (BGBl. 1998. I, 2214. o.) rendelet (a vezetői engedélyekre vonatkozó rendelet) [Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung), a továbbiakban: FeV)] és a közúti közlekedésről szóló törvénynek (Straßenverkehrsgesetz) az alapügy időpontjában hatályos változata (BGBl. 2006. I, 1958. o., a továbbiakban: StVG) tartozik.

A más tagállam által kiállított vezetői engedélyek elismerésével kapcsolatos szabályozás

- 13 A más tagállam által kiállított vezetői engedélyek elismerése tekintetében a FeV 28. §-ának (1), (4) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azon személyek, akik érvényes EU- vagy EGT-vezetői engedéllyel rendelkeznek, és szokásos tartózkodási helyük a 7. § (1) vagy (2) bekezdése értelmében a Németországi Szövetségi Köztársaságban van, jogosultak – a (2)–(4) bekezdésben foglalt korlátozásokra is figyelemmel – az engedélyben feltüntetett jogosultság keretein belül belföldön gépi meghajtású járműveket vezetni. A külföldi vezetői engedély kikötéseit belföldön is figyelembe kell venni. A vezetői engedélyekre a jelen rendeletben foglaltak alkalmazandók, amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik.

[...]

(4) Az (1) bekezdés szerinti jogosultság nem vonatkozik azokra az EU- vagy EGT-vezetői engedéllyel rendelkező személyekre,

[...]

akiknek a vezetői engedélyét belföldön bíróság ideiglenesen vagy jogerősen, vagy közigazgatási hatóság azonnal végrehajthatóan vagy jogerősen visszavonta, akik esetében

a vezetői engedély megadását jogerősen megtagadták, vagy akiknek a vezetői engedélyét csak azért nem vonták vissza, mert időközben lemondtak róla,

[...]

(5) A (4) bekezdés 3. és 4. pontjában foglalt határozatok valamelyikét követően az EU- vagy EGT-vezetői engedély Németországban történő használatára vonatkozó jog kérelem alapján adható meg, ha a visszavonás vagy az eltiltás alapjául szolgáló okok már nem állnak fenn. [...]"

A vezetői engedély használatára vonatkozó jog visszavonásával kapcsolatos szabályozás

¹⁴ Az StVG 3. §-ának (1) és (3) bekezdése előírja:

„1. A gépjárművek vezetésére alkalmatlannak vagy képtelennek bizonyuló személyek vezetői engedélyét a vezetői engedély kiállítására jogosult hatóság köteles visszavonni. Külföldi vezetői engedély esetén a visszavonás – még ha más szabályok alapján történik is – a vezetői engedély Németországban való használatára való jog megvonásával azonos hatályú. [...]"

2. A visszavonással a vezetői engedély megszűnik. Külföldi vezetői engedély esetén a gépjárművek belföldön történő vezetéséhez való jog szűnik meg. [...]"

¹⁵ Az FeV 46. §-ának (1) bekezdése értelmében, amely rendelkezés az StVG 3. §-ának végrehajtására irányul, amennyiben a vezetői engedéllyel rendelkező személy járművezetésre alkalmatlannak bizonyul, a vezetői engedély kiállítására jogosult hatóság köteles

vezetői engedélyét visszavonni. Az említett 46. § (5) bekezdése szerint: „amennyiben az engedélyt külföldön állították ki, annak visszavonása a járművezetéshez való jog belföldön való megszűnését eredményezi”.

A vezetési alkalmasságra vonatkozó szabályozás

- 16 A vezetési alkalmasság tekintetében az FeV „Alkalmasság” címet viselő 11. §-a értelmében:

„(1) A vezetői engedélyt kérelmezőknek meg kell felelniük az ehhez szükséges testi és szellemi követelményeknek. E követelményeknek különösen akkor nem felelnek meg, ha a 4. vagy 5. melléklet szerinti megbetegedés vagy fogyatékosság áll fenn, amely [a gépjárművek vezetésére való] alkalmasságot vagy feltételes alkalmasságot kizárja. [...]

(2) Ha olyan tényekre derül fény, amelyek a vezetői engedélyt kérelmező személy testi vagy szellemi alkalmasságával kapcsolatban kétségekre adnak okot, úgy a vezetői engedély kiállítására jogosult hatóság a vezetői engedély kiadására vagy meghosszabbítására, illetve a korlátozások vagy kikötések elrendelésére vonatkozó határozat előkészítése érdekében elrendelheti, hogy a kérelmező nyújtson be orvosi szakvéleményt. [...]

(3) Az alkalmassággal kapcsolatos kétségek tisztázására a (2) bekezdésben foglalt célok érdekében államilag elismert, vezetésre való alkalmassági vizsgálat elvégzésére jogosult szakértői szerv által készített szakvélemény (orvosi-pszichológiai szakvélemény) benyújtása rendelhető el [többek között]

[...]

4. a közúti közlekedésről szóló törvény súlyos vagy ismételt megsértése, vagy a közúti közlekedéssel vagy a gépjárművezetői alkalmassággal összefüggő bűncselekmény esetén [...]

vagy

5. a vezetői engedély újbóli kiadása során

[...]

- b) ha a vezetői engedély visszavonása a 4. pontban felsorolt okok valamelyikén alapul.

[...]

(8) Ha az érintett személy nem hajlandó magát alávetni a vizsgálatnak, vagy ha a vezetői engedély tárgyában hatáskörrel rendelkező hatóság részére határidőn belül nem nyújtja be a szakvéleményt, amelynek benyújtására előzőleg felszólították, az illetékes hatóság határozatában vélelmezheti az érintett személy alkalmatlanságát. [...]"

¹⁷ Az FeV „Alkalmasság alkohollal összefüggő problémák esetén” című 13. §-a felhatalmazza az illetékes nemzeti hatóságokat arra, hogy bizonyos körülmények esetén orvosi-pszichológiai szakvélemény benyújtását rendeljék el a vezetői engedély kiállítására vagy meghosszabbítására, vagy a vezetéshez való joggal kapcsolatos korlátozások, illetve kötelezettségek előírása végett. Erre különösen akkor kerül sor, ha orvosi

szakvélemény vagy bizonyos tények túlzott alkoholfogyasztásra utalnak, vagy ha a közúti közlekedés szabályainak többszöri megsértésére alkoholos befolyásoltág állapotában került sor.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 18 F. Scheffler terhére több bűncselekményt, illetve szabálysértést jegyeztek be a központi közlekedési nyilvántartásba, köztük a 2000. március 11-én elkövetett vezetői engedély nélküli járművezetést halmazatban ittas járművezetéssel (véralkohol-koncentráció: 1,94%).
- 19 Mivel F. Schefflernek a Németországban elkövetett összes szabálysértése miatt kapott büntetőpontjai elérték a legmagasabb 18 pontos értéket, 2000. február 29-én le kellett mondania az 1986. február 28-án kiállított német vezetői engedélyéről.
- 20 2004. augusztus 5-én F. Scheffler kérelmet nyújtott be új vezetői engedély kiállítása iránt, amelyet a 2005. február 17-i határozatával a Landkreis elutasított, mivel a felperes nem teljesítette a Landkreisnek a vezetési alkalmasságát igazoló orvosi-pszichológiai szakvélemény bemutatására vonatkozó felszólítását.
- 21 2004. október 15-én F. Scheffler részére lengyel vezetői engedélyt adtak ki, amelybe lengyelországi lakóhelyet jegyeztek be. A felperes útlevelebe 6 hónapos időszakra vonatkozó lengyel tartózkodási igazolást fűztek be.

- 22 A Landkreis F. Scheffler lengyel vezetői engedélyének megszerzéséről egy 2006. márciusi közúti ellenőrzés alkalmával szerzett tudomást.
- 23 F. Scheffler 2006. április 13-án kérelmezte a Landkreisnél a lengyel vezetői engedélye német területen történő használatára vonatkozó jogának elismerését. 2006. április 26-án bemutatta a TÜV Thüringen eV 2004. november 1-jén kelt, járművezetői alkalmassági szakvéleményét, amely egy 2004. október 18-i vizsgálaton alapult.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság szerint ebben a szakvéleményben a múltbéli ittas járművezetés miatt F. Scheffler számára kedvezőtlen előrejelzést adtak vezetési alkalmasságát illetően, amit lényegében azzal indokoltak, hogy a 2000. március 11-én megállapított 1,94%-os véralkohol-koncentráció túlzott alkoholfogyasztást bizonyított, és F. Scheffler múltbéli alkoholfogyasztási szokásaival nem hagyott fel.
- 25 2006. május 23-i levelével a Landkreis felszólította F. Schefflert, hogy vezetésre való alkalmasságának felülvizsgálata céljából 2006. augusztus 1-jéig mutasson be új szakvéleményt.
- 26 A vezetői engedélyt 2004. október 15-én F. Scheffler részére kiállító illetékes lengyel közúti közlekedési hatóság 2006. augusztus 3-i levelében közölte, hogy F. Scheffler a büntetőjogi következményekre történő figyelmeztetést követően úgy nyilatkozott, hogy vezetői engedélyét Németországban nem vonták be, és vezetéshez való jogát sem vonták vissza.

- 27 A Landkreis 2007. április 24-i és május 30-i leveleiben közölte F. Schefflerrel, hogy a járművezetői alkalmassági szakvélemény bemutatására vonatkozó 2006. május 23-i felszólítását fenntartja. Úgy vélte, hogy a 2004. október 18-i szakvélemény alapján a lengyel vezetői engedély 2004. október 15-i kiállítását követően az alkalmasságot érintő kétségeket megalapozó új tények merültek fel. Ráadásul a felperes a lengyel hatóságoknak hamis adatokat szolgáltatott.
- 28 Mivel F. Scheffler megtagadta a járművezetői alkalmassági szakvélemény bemutatását, a Landkreis 2007. augusztus 15-i határozatával (a továbbiakban: megvonó határozat) megvonta a felperestől annak jogát, hogy lengyel vezetői engedélyét német területen használja, elrendelte a határozata e pontjának azonnali végrehajtását, és elutasította az e jog elismerésére irányuló kérelmet.
- 29 Ezt a határozatot lényegében azzal indokolta, hogy az 1,94%-os véralkohol-koncentrációval elkövetett 2000. március 11-i ittas járművezetés F. Scheffler vezetésre való alkalmasságát érintő kétségeket vetett fel, amelyeket nem oszlattak el szakvélemény bemutatása útján. Figyelembe kell venni, hogy a 2004. október 18-i szakvélemény csak 2006 áprilisában vált ismertté, amely tényt F. Scheffler az illetékes lengyel hatóság elől elhallgatott. A vezetésre való alkalmatlanság ténye már a 2004. október 18-i szakvélemény alapján megállapítható volt. Ugyanezen határozat megállapítja, hogy az azonnali végrehajtást közérdekből kellett elrendelni, mert fennállt a veszélye annak, hogy F. Scheffler ismét alkoholfogyasztással összefüggő kihágást követ el.
- 30 F. Scheffler a 2007. augusztus 17-én kézbesített határozat ellen 2007. augusztus 26-án a Thüringer Landesverwaltungsamt előtt emelt kifogást. Ezzel párhuzamosan a végrehajtás felfüggesztésének elrendelését kérte a Verwaltungsgericht Meiningentől (meiningeni közigazgatási bíróság).

- 31 A Thüringer Landesverwaltungsamt a 2007. december 13-i határozatával elutasította F. Schefflernek a megvonó határozattal szemben emelt kifogását. 2008. február 1-jén F. Scheffler ezen elutasító határozat ellen megsemmisítés iránti keresetet indított a Verwaltungsgericht Meiningennél. A felperes a 2007. december 13-i határozattal helyben hagyott megvonó határozat megsemmisítését kéri.
- 32 Ebben a megsemmisítési eljárásban terjesztették elő a kérdést előzetes döntéshozatalra.

Az ideiglenes intézkedések iránti kérelem

- 33 A Verwaltungsgericht Meiningen a megvonó határozat végrehajtásának a felfüggesztése iránti kérelmet 2007. október 1-jei végzésével elutasította. F. Schefflernek a 2007. október 1-jei elutasító végzés megváltoztatására és keresete halasztó hatályának helyreállítására irányuló kérelmét e bíróság 2008. november 21-i végzésével szintén elutasította.
- 34 2008. december 15-én F. Scheffler panasszal élt a Thüringer Oberverwaltungsgericht (tűringiai közigazgatási fellebbviteli bíróság) előtt a 2008. november 21-i végzéssel szemben, amelyet azzal indokolt, hogy a Bíróság újabb ítélkezési gyakorlata – nevezetesen a C-329/06. és C-343/06. sz., Wiedemann és Funk egyesített ügyekben 2008. június 26-án hozott ítélet (EBHT 2008., I-4635. o.) és a C-334–C-336/06. sz., Zerche és társai egyesített ügyekben 2008. június 26-án hozott ítélet (EBHT 2008., I-4691. o.) – a jelen esetben alkalmazandó jog megváltozását eredményezte. F. Scheffler szerint, mivel ő a lengyel vezetői engedély kiállításának során a szokásos tartózkodási hely követelményét teljesítette, a Landkreis nem volt jogosult a vezetésre való alkalmasságának a vizsgálatára. Hozzátette, hogy a járművezetői alkalmassági szakvélemény nem az engedély kiállítását követően tanúsított, az uniós jog alapján figyelembe vehető

magatartás, és e szakvélemény időben a lengyel vezetői engedély megszerzése előtt tanúsított magatartásra vonatkozik.

- 35 A Thüringer Oberverwaltungsgericht 2009. március 26-i végzésében végül kimondta a megvonó határozat ellen indított kereset halasztó hatályát.
- 36 A Thüringer Oberverwaltungsgericht végzésében kifejtette, hogy a 2004. november 1-jei szakvélemény nem olyan tény, amely a fogadó tagállam elismerési kötelezettségét utólagosan megszüntetné. E bíróság szerint a Bíróság a C-227/05. sz. Halbritter-ügyben 2006. április 6-án hozott végzésében egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a vezetésre való alkalmasságot érintő, az EU-vezetői engedély kiállítását megelőző eseményekhez kapcsolódó megállapítások ellentétesek az uniós joggal, mert a valamely tagállam által kiállított vezetői engedélyt úgy kell tekintetni, mint amely bizonyítja, hogy ezen engedély jogosultja az engedély kiállításának időpontjában teljesíti a 91/439 irányelv által előírt kiállítási feltételeket, beleértve a vezetésre való alkalmasságot. Csak akkor más a helyzet, ha a járművezetői alkalmassági szakvélemény az érdekeltnak a vezetői engedély más tagállam által történő kiállítását követően tanúsított „magatartás”-ához kapcsolódik (a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés 38. pontja). E megfogalmazásból egyértelműen kiderül, hogy ez alatt nem magát a szakvélemény bemutatását, hanem az érdekelt közúti közlekedés vonatkozásában tanúsított jogsértő magatartását kell érteni.

A megvonó határozat elleni kereset

- 37 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában a Verwaltungsgericht Meiningen előzetesen megállapítja, hogy a Bíróság csak bizonyos esetek vonatkozásában engedett kivételeket a vezetői engedélyek feltétlen kölcsönös elismerésének a 91/439 irányelv szerinti elve alól.

- 38 Így elfogadható a kivétel, ha magában a vezetői engedélyben feltüntetett megjegyzés vagy a kiállító tagállamtól származó, nem vitatott információk alapján megállapítást nyert, hogy az említett engedély kiállításakor az engedély jogosultjának, akinek korábbi vezetői engedélyét a fogadó tagállam területén visszavonták, szokásos tartózkodási helye nem a kiállító tagállam területén volt (a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 70. pontja).
- 39 A kérdést előterjesztő bíróság szerint jelen esetben nem erről van szó. F. Scheffler lengyel vezetői engedélyébe lengyelországi lakóhelyet jegyeztek be, és nincs a kiállító tagállamtól származó olyan, nem vitatott információ, amely kétségbe vonná azon tényt, hogy a felperes Lengyelországban rendelkezett lakóhellyel ezen engedély kiállításának az időpontjában.
- 40 Továbbá a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam csak akkor mentesülhet a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének kötelezettsége alól, és csak akkor élhet a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti azon lehetőséggel, hogy a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit a más tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára alkalmazza, ha az érdekeltnek az ezen engedély megszerzését követően tanúsított magatartása (a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés 38. pontja, valamint a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 56. pontja) vagy az említett engedély megszerzését követően felmerült „körülmények” azt indokolják (a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés 38. pontja).
- 41 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az előző pontban említett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a tagállamok a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése révén

mindenképpen jogosultak arra, hogy a vezetésre való alkalmasság vizsgálatára és az engedély visszavonására vonatkozó nemzeti rendelkezéseiket alkalmazzák azokra a gépjárművezetőkre, akik a más tagállamban kiállított vezetői engedély megszerzését követően belföldön ismét kihágást követnek el, illetve akik a vezetésre való alkalmasságukkal kapcsolatban kétségekre adnak alapot.

- 42 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti azonban, hogy noha az olyan „magatartás”, amely a más tagállamban szerzett vezetői engedély vonatkozásában a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett korlátozást, felfüggesztést, visszavonást vagy megszüntetést alapozhat meg a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamban, kétségtelenül megvalósulhat akkor, ha ilyen engedély jogosultja annak megszerzését követően ismét a közúti közlekedéshez köthető olyan cselekményt vagy mulasztást követ el, amely járművezetői alkalmasságának hiányára enged következtetni, az alapügyben F. Scheffler 2004. október 15-e után nem sértette meg oly módon a közúti közlekedésről szóló törvényt, hogy az ilyen, az uniós jog szempontjából esetlegesen figyelembe vehető „magatartás”-nak minősülhetne. Kizárólag a 2004. október 18-i vizsgálat alapján készített 2004. november 1-jei járművezetői alkalmassági szakvélemény létezik.
- 43 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, és különösen a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzésből nem tud arra vonatkozóan iránymutatást levonni, hogy a más tagállamban kiállított vezetői engedély megszerzését követően a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamnak csak az érdekeltnek a közúti közlekedéshez köthető mulasztása alapján van joga az említett engedély jogosultjával szembeni intézkedések megtételére a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján.
- 44 Az említett bíróság szerint nem zárható ki, hogy a jelen esetben bemutatott szakvéleményt új ténynek lehessen tekinteni, amely lehetőséget teremt a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamnak arra, hogy más tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjával szemben a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján intézkedést

tegyen. E szakvélemény ugyan korábbi tényekre vonatkozik, mégis a jövőre nézve tartalmaz F. Scheffler járművezetői alkalmasságára vonatkozó előrejelzést, amelyet a lengyel vezetői engedély kiállításának időpontját követően készítettek, és amely az ezen időpontot követő vizsgálaton alapul.

- 45 E körülmények között a Verwaltungsgericht Meiningen az eljárás felfüggesztéséről határozott, és az alábbi kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Gyakorolhatja-e valamely tagállam a 91/439[...] irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével összhangban a 91/439[...] irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti – a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseinek a más tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára történő alkalmazására vonatkozó – hatáskörét olyan járművezetői alkalmassági szakvéleményre tekintettel, amelyet más tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultja mutatott be, ha a szakvéleményt ugyan a vezetői engedély kiállításának időpontját követően készítették, ráadásul az érdekeltnek a vezetői engedély kiállítását követően lefolytatott vizsgálatán alapul, időben azonban a vezetői engedély kiállítását megelőzően felmerült körülményekre vonatkozik?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 46 Az eljárási szabályzat 104. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján, amennyiben a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – indokolt végzéssel bármikor határozhat, amelyben utal a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra.

47 A jelen esetben ez a rendelkezés alkalmazandó.

Előzetes észrevételek

48 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a FeV-nek a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével és 8. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos rendelkezéseit a Bíróság már a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzésében, a C-340/05. sz. Kremer-ügyben 2006. szeptember 28-án hozott végzésében, valamint a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítéletében és a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítéletében, a C-1/07. sz. Weber-ügyben 2008. november 20-án hozott ítéletében (EBHT 2008., I-8571. o.), a C-321/07. sz. Schwarz-ügyben 2009. február 19-én hozott ítéletében (EBHT 2009., I-1113. o.) és a C-445/08. sz. Wierer-ügyben 2009. július 9-én hozott végzésében vizsgálta.

49 Másodszor a 91/439 irányelv első preambulumbekzdéséből következik, hogy az ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt, a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének általános elvét különösen azon személyek mozgásának megkönnyítése érdekében állították fel, akik a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban tették le a járművezetői vizsgát (lásd a fent hivatkozott Schwarz-ügyben hozott ítélet 74. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

50 A következőket ítélkezési gyakorlat szerint az említett 1. cikk (2) bekezdése a tagállamok által kiállított vezetői engedélyk minden külön formai követelmény nélküli kölcsönös elismerését írja elő. E rendelkezés egyértelmű és pontos kötelezettséget ró a tagállamokra, amely nem biztosít mérlegelési mozgásteret a teljesítése érdekében hozott intézkedések terén (lásd a fent hivatkozott Schwarz-ügyben hozott ítélet 75. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 51 A Bíróság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a kiállító tagállam feladata annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e az uniós jogszabályok által többek között a szokásos tartózkodási helyre és a vezetésre való alkalmasságra vonatkozóan előírt minimumkövetelmények, és következésképpen igazolt-e a vezetői engedély – adott esetben új engedély – kiadása (a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítélet 52. pontja, valamint a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 49. pontja).
- 52 Ezért, ha valamely tagállam hatóságai a 91/439 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően kiállítottak egy vezetői engedélyt, a többi tagállamnak nincs joga azt vizsgálni, hogy az engedély megadása az ezen irányelv által előírt követelményeknek megfelelően történt-e. Azt ugyanis, hogy valaki valamely tagállam által kiállított vezetői engedéllyel rendelkezik, annak bizonyítékeként kell tekinteni, hogy ennek az engedélynek a jogosultja az engedély kiállítása napján megfelelt az említett követelményeknek (a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítélet 53. pontja, valamint a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 50. pontja), beleértve a vezetésre való alkalmasságot is.
- 53 E megállapítások fényében kell megvizsgálni a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdést.
- 54 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 91/439 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének és 8. cikke (2) és (4) bekezdésének együttes rendelkezésével ellentétes-e, ha valamely tagállam – a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti azon hatáskörét gyakorolva, hogy a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjára alkalmazza – megtagadja a más tagállamban kiállított érvényes vezetői engedélyből eredő vezetéshez való jog belföldön történő elismerését olyan járművezetői alkalmassági szakvéleményre tekintettel, amelyet e vezetői engedély jogosultja mutatott be, ha e szakvélemény, noha azt az említett engedély kiállításának időpontját követően és az érdekeltnak ezen időpontot követően lefolytatott vizsgálata alapján készítették, lényegében az említett időpontot megelőzően felmerült körülményekre vonatkozik.

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

- 55 F. Scheffler előadja, hogy egy járművezetői alkalmassági szakvéleményből főszabály szerint nem következik a vezetői engedély más tagállamban történő kiállításának időpontját követően tanúsított olyan magatartás, amely a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezések alkalmazását igazolhatná. Egyedül a közúti közlekedés szabályainak az engedély kiállítása utáni megsértése minősülhet ilyen magatartásnak.
- 56 Az Európai Bizottság ellenben kiemeli, hogy az engedély kiállítása után tanúsított magatartás vagy azt követően felmerült körülmény nem szükségképpen jelenti a közúti közlekedés szabályainak megsértését. Úgy véli, nem zárható ki, hogy járművezetői alkalmassági szakvélemény alapján valamely tagállam megtagadhassa a más tagállamban kiállított vezetői engedélynek a saját területén való használatához való jogot, ám ennek feltétele, hogy a vezetői engedély más tagállamban történő kiállítását követően készített ezen szakvélemény – legalábbis részben – a vezetői engedély kiállítását követően tanúsított magatartásra vonatkozik, és olyan veszélyességet tükröz, amely az érdekelt közúton történő vezetésre való alkalmatlanságára utaló jelnek minősül.

A Bíróság válasza

- 57 Először is meg kell jegyezni, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés nem az alapügy felperese részére 2004. október 15-én kiállított vezetői engedély 91/439 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésére tekintettel fennálló érvényességére vonatkozik. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis kitűnik, hogy a Verwaltungsgericht Meiningen szerint a vezetői engedélyt Lengyelországban a

91/439 irányelvben foglalt feltételeknek megfelelően állították ki, és a kérdés csupán arra vonatkozik, hogy valamely tagállam alkalmazhatja-e a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjára járművezetői alkalmassági szakvéleményre tekintettel, ha ezen szakvéleményt az említett engedély kiállításának időpontját követően készítették, ám az kizárólag az említett időpontot megelőzően felmerült tényekre vonatkozik.

- 58 Másodszor meg kell állapítani, hogy a 91/439 irányelvvel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatában a Bíróságnak már több ízben kellett határoznia a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének általános elvéhez kapcsolódó jogkövetkezmények tárgyában, és ezáltal különböző tények alapján pontosítania a kiállító és a fogadó tagállam jogait és kötelezettségeit a vezetésre való alkalmasság és az engedély jogosultja szokásos tartózkodási helyének ellenőrzése tekintetében.
- 59 A jelen végzés 48. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatából tehát az következik, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, 7. cikkének (1) bekezdését és 8. cikkének (2) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azok nem minden esetben tiltják meg valamely tagállamnak, hogy megtagadja a más tagállamban kiállított vezetői engedélyből eredő vezetéshez való jog belföldön történő elismerését (a fent hivatkozott Wierer-ügyben hozott végzés 50. pontja).
- 60 Tény, hogy – amint az a 91/439 irányelv utolsó preambulumbekkezdéséből következik – a közúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos okokból az irányelv 8. cikkének (2) és (4) bekezdése bizonyos körülmények között megengedi a tagállamoknak, hogy a vezetői engedélyek korlátozására, felfüggesztésére, visszavonására, valamint megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseiket alkalmazzák minden vezetői engedély jogosultjára, aki a területükön szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik (a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 55. pontja).

- 61 A Bíróság azonban több alkalommal emlékeztetett arra, hogy e lehetőség, ahogyan az a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből következik, kizárólag az érdekeltnek a vezetői engedély más tagállam általi kiállítását követően tanúsított magatartása miatt vehető igénybe (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés 38. pontját és a fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzés 35. pontját; lásd továbbá a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 56. pontját, valamint a Weber-ügyben hozott ítélet 34. pontját), és nem az engedély kiállítását megelőző körülmények okán.
- 62 A fent hivatkozott 8. cikk (4) bekezdésének első albekezdése tekintetében, amelynek alapján valamely tagállam megtagadhatja a más tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek vezetéshez való jogát az előbbi tagállam területén korlátozták, felfüggesztették, visszavonták vagy megszüntették, fontos emlékeztetni arra, hogy e rendelkezés a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének elve alóli kivételt jelent, és ezért szigorúan értelmezendő (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Schwarz-ügyben hozott ítélet 84. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 63 A tagállamokban kiállított vezetői engedélyek külön alakítás nélküli, feltétlen kölcsönös elismerésének kötelezettsége alóli kivételek – amelyek alkalmazása esetén ezt az elvet a közlekedés biztonságának elvével együtt szükséges mérlegelni – ugyanis nem értelmezhetők kiterjesztően anélkül, hogy megfosztanák lényegétől a tagállamokban a 91/439 irányelv szerint kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének elvét (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Wierer-ügyben hozott végzés 84. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 64 A Bíróság a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés és a fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzés keretében már megvizsgálta azokat a feltételeket, amelyek esetén a tagállamok a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján gyakorolhatják azon hatáskörüket, hogy megtagadják a más tagállamban kiállított vezetői engedély azon jogosultjától, aki belföldön szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik, hogy ezen engedélyt belföldön használhassa.

- 65 A fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés alapjául szolgáló ügy olyan személyre vonatkozott, akinek vezetői engedélyét Németországban új engedély kérelmezésére vonatkozó tilalmi időszak előírásával visszavonták, majd Ausztriában e tilalmi időszak elteltét követően vezetői engedélyt kapott. A német hatóságok a vezetői engedély osztrákról németre történő átírása iránti kérelmet elutasították, mert a kérelmet úgy értelmezték, mint amely az osztrák vezetői engedélyének a német területen történő használatához való jog megszerzésére irányul. Úgy vélték, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság területén az osztrák vezetői engedély nem ismerhető el, mivel D. Halbritter vezetői engedélyét ebben a tagállamban visszavonták, és az ő vezetésre való, az intézkedés óta fennálló alkalmasságára vonatkozó kétségek csak egy kedvező, a Németországban alkalmazandó jogszabályoknak megfelelő orvosi-pszichológiai szakvélemény által szüntethetők meg. Az osztrák vezetői engedély kiállítása előtt Ausztriában készített szakvéleményt nem tekintették a német jogszabályoknak megfelelő szakvéleménnyel egyenértékűnek.
- 66 Az említett végzés 37. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy amikor az egyik tagállamban a tilalmi időszak – amelynek során az érdekelt más tagállamban nem kaphatott új engedélyt – elteltét követően kiállított, érvényes vezetői engedély jogosultjának a szokásos tartózkodási helye e más tagállam területén van, ez utóbbi tagállam az érdekelt vezetésre való alkalmasságát igazoló újabb szakvéleményt nem követelhet meg, még akkor sem, ha az előző engedély visszavonásához vezető körülmények miatt a nemzeti joga ezt megköveteli, mivel e körülmények az új engedély kiállítása előtt álltak fenn.
- 67 A fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés 38. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti azon lehetőségével, hogy a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit más tagállamban, jelen esetben az Osztrák Köztársaságban kiállított vezetői engedély Németországban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező jogosultjára alkalmazza, kizárólag az érdekeltnek a vezetői engedély más tagállam

általi kiállítását követően tanúsított magatartása alapján élhet. Ebben az ügyben a kérdést előterjesztő bíróság azonban azt állította, hogy az osztrák vezetői engedély megszerzését követően nem merültek fel olyan körülmények, amelyek alapján D. Halbritter vezetésre való alkalmasságát kétségbe lehetett volna vonni.

⁶⁸ A fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzés alapjául szolgáló ügyben Németországban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező német állampolgár német vezetői engedélyét a közúti közlekedésről szóló törvény ismételt megsértése miatt visszavonták. S. Kremer Belgiumban új vezetői engedélyt szerzett, mivel nem állt fenn vele szemben a vezetéshez való jog tilalma. Vezetői engedély nélküli járművezetés miatt S. Kremer belga vezetői engedélyét visszavonták, mivel a német hatóságok úgy vélték, hogy a német vezetői engedélye visszavonása óta vezetéshez való jogát német területen már nem gyakorolhatja, és a Belgiumban utóbb kiállított vezetői engedélyének elismerését mindaddig megtagadták, amíg S. Kremer az előző engedélyének visszavonását követően az új vezetői engedély kiállítására vonatkozó német szabályozásban előírt feltételeknek nem felel meg.

⁶⁹ A Kremer-ügyben arra vártak választ a Bíróságtól, hogy a 91/439 irányelv 1. cikke (2) bekezdésével és 8. cikke (2) és (4) bekezdésével ellentétes-e az, hogy egy tagállam a saját területén megtagadja a másik tagállamban kiállított vezetői engedélyből eredő jogot a vezetéshez, és ennek következtében e vezetői engedély érvényességének elismerését, amíg a nevezett engedély jogosultja, akitől az első tagállam területén új vezetői engedély megszerzését ideiglenesen tiltó intézkedés nélkül vonták be korábbi vezetői engedélyét, nem teljesíti az ezen első állam szabályozása szerinti, a bevonást követő új vezetői engedély kiadására irányadó követelményeket, amelyek magukban foglalják a vezetésre való alkalmasság vizsgálatát, amely tanúsítja, hogy a bevonást igazoló körülmények nem állnak fenn többé.

- 70 Ugyanúgy, ahogy a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzésben, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy valamely tagállam nem követelheti meg a saját nemzeti joga által az előző engedély visszavonását követően új vezetői engedély kiállítására vonatkozóan előírt feltételek teljesítését a más tagállamban kiállított, érvényes vezetői engedély jogosultjától. Különösen nem követelhetnek meg a fogadó tagállam hatóságai a más tagállamban kiállított vezetői engedélyből eredő vezetéshez való jog elismeréséhez a jogosult vezetésre való alkalmasságát igazoló újabb szakvéleményt, még akkor sem, ha az előző vezetői engedély visszavonásához vezető körülményekkel azonos körülmények esetén a nemzeti jog ezt megköveteli, mivel e körülmények az új engedély kiállítása előtt álltak fenn (a fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzés 32. és 33. pontja).
- 71 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzés 36. pontja értelmében a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a Belgiumban kiállított, érvényes vezetői engedély megszerzését követően S. Kremer vezetésre való alkalmasságát kétségbe vonó körülményt nem említett. Az érdekeltnek felrótt, ezen engedély megszerzését követően elkövetett jogsértés ugyanis egyedül a vezetői engedély nélkül német területen történő vezetés volt, mivel a Belgiumban megszerzett engedélyét nem ismerték el, mert az előző engedély visszavonását követően új vezetői engedély kiállítására vonatkozó német szabályozásban szereplő feltételek nem teljesültek.
- 72 Ezen ítélkezési gyakorlatból következően ahhoz, hogy élni lehessen a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjának a szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamnak biztosított azon lehetőséggel, hogy ezen engedély jogosultjára alkalmazza a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit, ezen engedély jogosultjának a vezetésre való alkalmasságát olyan körülmények alapján kétségbe vonó tényeknek kell fennállniuk, amelyek az érdekelt által a más tagállamban kiállított vezetői engedély megszerzését követően tanúsított magatartással kapcsolatosak, és az érdekelt járművezetésre való alkalmasságát kérdőjelezi meg.

- 73 A fenti megfontolásokra figyelemmel az alapügyben a kérdést előterjesztő bíróságnak, annak eldöntése végett, hogy a 2004. november 1-jén készítetthez hasonló szakvélemény lehetővé teheti-e a fogadó tagállam hatóságai számára, hogy a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján megtagadják a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjától, hogy ezen engedélyt az első tagállam területén használhassa, azt kell megvizsgálnia, hogy e szakvélemény minősülhet-e olyan ténynek, amely F. Scheffler vezetésre való alkalmasságát az említett vezetői engedély megszerzését követően felmerült körülmények alapján kétségbe vonja.
- 74 A jelen esetben, amint azt F. Scheffler és a Bizottság állítja, úgy tűnik, hogy nincs olyan tény, amely F. Scheffler vezetésre való alkalmasságát a lengyel vezetői engedély megszerzését követően felmerült körülmények alapján kétségbe vonná. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis az tűnik ki, hogy az e vezetői engedély megszerzésének időpontját követő, vezetésre való alkalmasság értékelése csak ezen időpontot megelőzően felmerült tényekre utal. A kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten megjegyzi, hogy az említett vezetői engedély megszerzését követően F. Schefflernek a közúti közlekedés szabályait érintő semmilyen jogsértést nem lehet felróni.
- 75 Meg kell jegyezni, hogy a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjának olyan magatartására vonatkozó követelményt, amely az említett engedély kiállítását követően merül fel, és amely igazolja a fogadó tagállamnak a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseinek alkalmazását, nem szükségszerűen kell úgy értelmezni, mint amely csak a közúti közlekedés szabályainak megsértésére vonatkozhat. Mindazonáltal az ilyen követelményhez szükséges ezen engedély jogosultjának az engedély kiállítását követően tanúsított olyan magatartásának megállapítása, amely kétségbe vonja járművezetési képességeit, sőt akár a vezetésre való alkalmatlanság megállapításához vezethet.
- 76 Mindenképpen a kérdést előterjesztő bíróságra – amely egyedül rendelkezik az előtte folyó jogvita elmélyült ismeretével – tartozik annak vizsgálata, hogy az alapügybelihez

hasonló járművezetői alkalmassági szakvélemény teljesíti-e a jelen végzés 72., 73. és 75. pontjában hivatkozott feltételeket, és mutat-e – akár részleges – kapcsolatot az érdekeltnak a lengyel vezetői engedély kiállítását követően megállapított magatartásával. Ha nem ez a helyzet, a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam ilyen szakvéleményre hivatkozással nem tagadhatja meg a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése alapján a más tagállamban kiállított, érvényes vezetői engedélyből eredő vezetéshez való jog belföldön történő elismerését.

- 77 E körülményekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha valamely tagállam – ezen 8. cikk (2) bekezdése szerinti azon hatáskörét gyakorolva, hogy a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjára alkalmazza – megtagadja a más tagállamban kiállított, érvényes vezetői engedélyből eredő vezetéshez való jog belföldön történő elismerését olyan járművezetői alkalmassági szakvéleményre tekintettel, amelyet e vezetői engedély jogosultja mutatott be, ha e szakvélemény, noha azt az említett engedély kiállításának időpontját követően és az érdekeltnak ezen időpontot követően lefolytatott vizsgálata alapján készítették, még részleges kapcsolatot sem mutat az érdekeltnak az ugyanezen vezetői engedély kiállítását követően megállapított magatartásával, és kizárólag az említett időpontot megelőzően felmerült körülményekre vonatkozik.

A költségekről

- 78 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A 2006. november 20-i 2006/103/EK tanácsi irányelvvel módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha valamely tagállam – ezen 8. cikk (2) bekezdése szerinti azon hatáskörét gyakorolva, hogy a vezetéshez való jognak a korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit a más tagállamban kiállított vezetői engedély jogosultjára alkalmazza – megtagadja a más tagállamban kiállított, érvényes vezetői engedélyből eredő vezetéshez való jog belföldön történő elismerését olyan járművezetői alkalmassági szakvéleményre tekintettel, amelyet e vezetői engedély jogosultja mutatott be, ha e szakvélemény, noha azt az említett engedély kiállításának időpontját követően és az érdekeltnek ezen időpontot követően lefolytatott vizsgálata alapján készítették, még részleges kapcsolatot sem mutat az érdekeltnek az ugyanezen vezetői engedély kiállítását követően megállapított magatartásával, és kizárólag az említett időpontot megelőzően felmerült körülményekre vonatkozik.

Aláírások